

Když zamkneš dveře před všemi omyly, zůstane za nimi i pravda.

Září 2006

XORS
office

www.xorsoffice.cz

společnost
C-M-T

www.c-m-t.cz

Střípky

Září 2006

Z obsahu:

Úvod	str. 2
Dotazy	str. 3
Zdraví a zajímavosti	str. 5
Internet	str. 10
Příběhy čtenářů	str. 11
Tip na výlet	str. 15

Úvod

Léto je pomalu za námi a zůstanou další vzpomínky na prožité dny volna, sluníčka a pohody, přicházející podzimní dny bychom vám chtěli zpříjemnit další přílohou Střípky, kterou jsem pro vás všechny připravila, tak, abyste po přečtení byli dobře naladěni a ten krásně malovaný podzim prožili co nejpříjemněji.

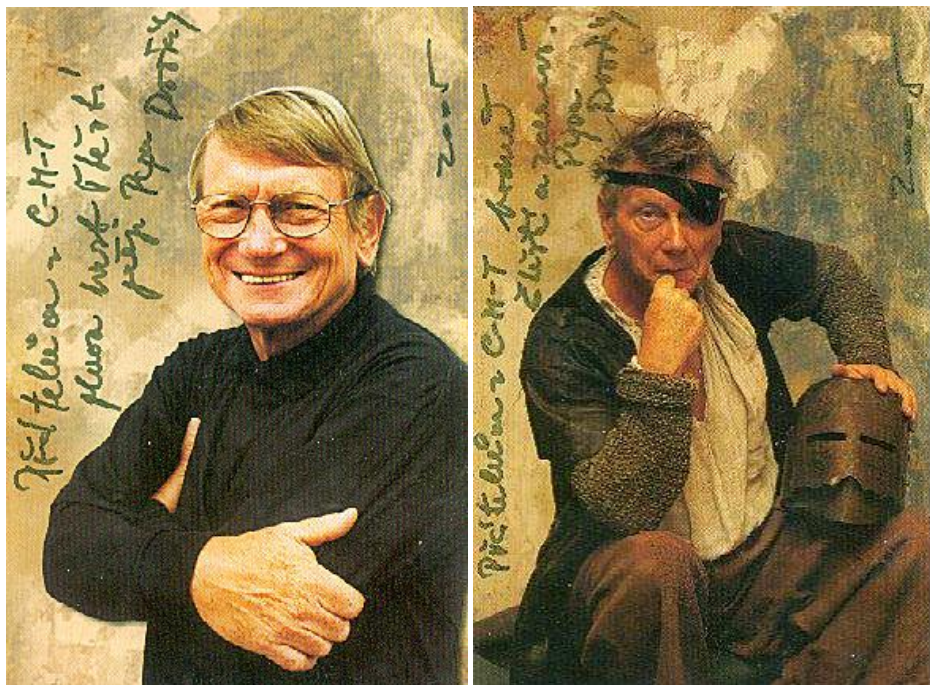
Věra Kuncová

Josef Dvořák

Několik fotek s podpisem zaslal Pepa Dvořák, kterého jistě všichni máte rádi pro jeho humor a upřímným vystupováním, doufám, že i vás potěší jeho pozdrav, který napsal pro všechny ve Společnosti C-M-T.

Pokud by někdo chtěl mít doma foto s podpisem od Josefa Dvořáka, mám k dispozici 4 foto, napište mi, ráda vám je pošlu.

V.K.

www.josefdvorak.cz

Tip na výlet

Zámek Kačina

Zámek Kačina patří mezi nejvýznamnější stavby empírové architektury v Čechách. Dal ho postavit hrabě J. R. Chotek. Zámek je obklopen přírodním parkem. V suterénu zámku je instalována expozice vývoje zemědělské výroby v Českých zemích, přízemí je věnováno historickému interiéru - Sídlo šlechtického velkostatku a expozice v prvním patře dokumentuje zpracování zemědělských produktů. Prohlídkové okruhy dále tvoří Chotkovská knihovna s divadlem, obrazárna s malířským ateliérem a historická lékárna s výrobnou léků.

Chotkové zakoupili kačinské panství roku 1764 a úspěšný podnikatel a státník Jan Rudolf Chotek, který nechal uprostřed obory vystavět zámek, tam vládl do roku 1824. Dalším majitelem Kačiny byl vnuk Jana Rudolfa Jindřich Chotek, jenž se velmi věnoval charitě a založil několik chudobinců. Po něm se roku 1864 ujal vlády na Kačině Jindřichův nejstarší syn Rudolf Karel Chotek. Dále přešel majetek roku 1894 na Rudolfova mladšího bratra Emericha Chotka, jehož manželka pocházela z italského rodu Thun Hohensteinů. Posledním majitelem Kačiny byl od roku 1911 Emerichův synovec Quido Thun Hohenstein. Po II. světové válce byl zámek Kačina zestátněn.

Střípky pro Vás připravila Věra Kuncová, Josefa Šímy 780, 55101 Jaroměř, e-mail: yorika@centrum.cz

Právě míjel malou skupinu hustých keřů, když uslyšel zvuk jako by spustil sám král čmeláků. Tohle bylo dokonce ještě o poznání basovější. Než se vzpamatoval, začalo mu kolem hlavy poletovat něco mezi čmelákem a vosou. Bylo to ale asi čtyřikrát větší než pořádný čmelák. „Pane Bože to mi ještě chybělo“ pomyslel si Marek. Rychle strhnul lehkou větrovku, kterou měl uvázanou kolem pasu. Nacvičeným švihem přinutil přerostlý hmyz k nouzovému přistání asi metr a půl před sebe. Bez váhání přiskočil a dupnutím rozdrtil potvůrce hlavu.

Opatrně sebral kus větve povalující se u vzrostlého stromu a vrátil se k úlovku. Hmyz zatím stále houževnatě cukal nohama. Přestože hlava byla napůl rozdrcena bylo vidět pořádná kusadla otevírajíc a zavírajíc se ve smrtelné křeči. „Ó ty bestie!“ „Ještě že jsem byl tak rychlý a nedovolil ti *napráskat* mě ostatním z roje“ mumlal v duchu Marek. Pořádnou ránou zle pošramotil další část těla té potvory. Když pak spatřil více než třicetimetrové žihadlo nebezpečně vykukující z černo žlutě pruhovaného zadečku, měl pocit, že má srdce až v puse. Představa co by se stalo kdyby se jeho útok nepodařil se mu ani trochu nezamlouvala. „Kdo ví kde jsou ostatní a kolik jich je“ pomyslel si a rozhlížel se po hnědění. Rozhodl se opatrně, ale dost rychle opustit místo podivného setkání. „Uslyšel jsem to ze zadu, takže musím dál jako bych se vracel domů“ řekl si sám pro sebe. Pak s očima na stopkách se lehkým poklusem vydal dolů do údolí. Najednou ztuhl a krve by se v něm nedořezal. Zavytí, které mohlo patřit snad psovi nebo podobnému zvířeti mu opět připomnělo že není na žádné procházce ale v cizím a ztraceně nebezpečném prostředí. Opatrně se přiblížil ke skupině keřů před sebou odkud se ozvalo to smrtelné zavítí. Takhle Marek slyšel a cítil ten zvířecí zvuk. V místě kde byly větve trochu prořídle mohl vidět jak na trávě asi patnáct metrů od něj leží pes nebo vlk. Kolem něj poletoval stejný hmyz, s jakým se potkal před okamžikem o sto metrů výše. „No potěš to snad.“ „A do prdele je tam ještě jedna, a další!“ „Mám jako vzít vážně, že dvě nebo tři vosy zabily takhle velkého vlka, nebo psa, nebo co to bylo?“ „Tak tady se mi ani trochu nelíbí“ řekl Marek polohlasem a sevřel pevněji klacek, který držel v ruce. Strach nestrach, rychle se rozběhl do údolí. Každou chvíli v něm hrklo jako ve starých hodinách. Marka ale ani nenapadlo aby zkoumal zdroj všech těch strašidelných zvuků a pazvuků. A už sbíhal posledních dvě stě metrů do údolí. Ve výšce, kde vždy vídával proužek hladiny vodní nádrže, pak uviděl jen že se blíží k okraji lesa. Bylo to divné. Krajina mu připadala povědomá i neznámá současně. Takové vzrostlé smrky a modřiny ještě neviděl. Snad jen v Kanadských filmech o přírodních rezervacích.

...pokračování příště

JOSEF DVOŘÁK začínal v ochotnickém divadle v Kadani, odkud se díky citlivému divadelníkovi Pavlu Fialovi dostal do ústeckého Kladivadla, kde slavil první úspěchy. V roce 1972 vstoupil do pražského Semaforu, kde patřil v letech 1972 - 1990 k předním členům souboru. Už v Semaforu se kolem výrazného komika formovala skupina herců, z nichž v roce 1990 vznikla Divadelní společnost Josefa Dvořáka.

DIVADELNÍ SPOLEČNOST JOSEFA DVOŘÁKA má za dobu svého působení na kontě stovky představení na mnoha místech naší vlasti. Tituly S Pydlou v zádech, Lakomec, Lucerna aneb Boj o Lípu a Čochtan vypravuje získaly publikum - stejně jako herecké výkony Josefa Dvořáka. Snaha této nevelké divadelní party je přímočará: programově se snaží o divácky přitažlivé autorské divadlo, v němž je osou každého představení jeho principál. Protože je to komik, ladění celku je jasné. Protože je o humor v našich krajích nouze, pak je toto ladění také vzácné.

Dotazy

Dotaz

Dobrý den, prosím poradte mi zda mohou přísl. Městské policie provést odtah vozidla s označením pro invalidy ZTP nebo ZTP/P, což se stalo známému. Za odpověď předem děkuji

Odpověď

Dobrý den, zákon 361/2001 Sb. o provozu na pozemních komunikacích § 45, jasně říká, že je-li překážkou provozu na pozemní komunikaci vozidlo, rozhoduje o jeho odstranění policista nebo strážník obecní policie; vozidlo se odstraní na náklad jeho provozovatele.

Městská policie tedy může provést odtah vozidla i když je označeno znakem pro invalidy. Podle zákona 283/1991 Sb. o Policii ČR, § 22a, však nesmí použít technických prostředků (botičky), jde-li o auto, které je viditelně označeno znakem invalidy. Odtáhnout vás tedy může, ale nesmí vám bránit v odjetí.

Leoš Spáčil

Dotaz

Dobrý den, mám k Vám prosbu, mohli byste mi prosím poradit, jak mám postupovat v případě žádosti o příspěvek na péči? Mám přiznanou částečnou bezmocnost a v časopisu Vozičkář se píše, že od září budou k dispozici formuláře, které se musí vyzvednout na soc.odboru a vyplnit. Tento příspěvek bude automaticky převeden na první stupeň závislosti. Tomu všemu rozumím, ale když jsem se obrátila na svého lékaře, sdělil mi, že žádný formulář nepotřebuji, že se to odehraje automaticky. Tak opravdu nevím, myslím si, že ten formulář musím vyplnit, abych byla registrovaná. Můžete mi prosím napsat, jak mám postupovat?

Velice Vám děkuji. Simona Říhová

Odpověď

Dobrý den paní Říhová, zákon o sociálních službách uvádí v § 21 povinnosti žadatele o příspěvek.

1) Žadatel o příspěvek, je povinen

a) podrobit se sociálnímu šetření,

b) podrobit se vyšetření zdravotního stavu lékařem určeným úřadem práce nebo vyšetření zdravotního stavu ve zdravotnickém zařízení určeném úřadem práce nebo jinému odbornému vyšetření, je-li k tomu úřadem práce vyzván, a to ve lhůtě, kterou úřad práce určí,

c) osvědčit skutečnosti rozhodné pro nárok na příspěvek, jeho výši nebo výplatu a **dát písemný souhlas** k ověření těchto skutečností.

3) Příjemce příspěvku je povinen

a) **písemně ohlásit** příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností do 8 dnů změny ve skutečnostech rozhodných pro nárok na příspěvek, jeho výši nebo výplatu,

Jak sama vidíte, je v bodě 1 a 3 jasně řečeno, že musí dát písemný souhlas. Automaticky se podle zákona tedy převádí jednotlivé stupně bezmocnosti na stupně závislosti, ale o výplatu dávky je třeba si požádat.

Leoš Spáčil

„V bouřce se prý nemá utíkat.“ „No ale, snad si se mnou blesky nebudou hrát na honěnou.“ Rázně vydechl a jen lehce zpomalil protože se dostal do mírného stoupání. „Tak, tohle je to místo kam jsem běhával doposud.“ Oznamil sám sobě nahlas. Malým obloučkem se pak pomalu vracíval zpět do vsi, na kterou měl pak při běhu hezký výhled. Kolikrát si říkal, že vezme fotoaparát a některé pohledy by určitě stály za snímek.

Dnes ale žádný oblouček neudělal a pokračoval po vrstevnici mezi nízkými keři. Běžel dál, aby splnil své předsevzetí prodloužit trasu běhu aspoň o jeden kilometr. Velmi brzy, ani ne za čtyři minuty, už byl u svého nového bodu otáčení. Blesků mezi tím trochu ubylo a také déšť pomalu ztrácel na intenzitě. Jen tak lehce přidal pár výdechů navíc do dechového rytmu a s pocitem dobře vykonané práce se začal otáčet a ukrajovat první metry na cestě zpět. „Tak to bychom tedy měli a ani to moc nebolelo“ řekl úplně nahlas. S pocitem, že sil mu spíše přibývá, se chvíli vítězně kochal pohledem na trávu a kamínky ubíhající pod jeho nohama.

Najednou měl pocit jakoby si někdo těsně před ním načesnekoval topinku. To co dýchal nebylo to samé co cítil na cestě sem. Vzduch začal být hustější a pak se zablesklo. Dost blízko. Měl pocit, že si na blesk mohl sáhnout. „Do prčic co to bylo?“ „Fuj, skoro jsem se lekl“ zažertoval přiškrceným hlasem. Nic víc se ale nedělo. Vzduch byl najednou zase normální.

Utíkal dál, aby doběhl až k místu, odkud se vracíval zpátky do vsi. „No jo zase jsem nevzal ten foťák.“ „A mám po obrázcích!“ Mumlajíc sám sobě nadávky běžel a očekával kdy uvidí známou scenérii. „Stejně není počasí na pěknou fotku a v tomhle, škoda filmu.“

Několikrát se nervózně rozhlédl kolem sebe a s překvapením zjistil, že utíká absolutně cizí a neznámou krajinou. „Krucinál co to má znamenat!“ Zařval Marek a nevěřicně zpomaloval svůj běh. „Kde to sakra jsem,“ „nejspíš jsem se zbláznil nebo ještě spím.“ Jinak to nebylo možné.. Zastavil a strnule se začal rozhlížet po okolí. Stál překvapeně ve svém typickém postoji s rukama v bok, s palci do zadu a zbylými čtyřmi prsty nervózně bubnujícími na okrajích břicha.

Terén se sice opět trochu svažoval ale údolí, do kterého mířil, bylo úplně jiné. Už dávno měl přece vidět první domky a věž kostelíka. Místo toho však jen husté křoviny a mohutné koruny ještě mohutnějších stromů. Také někdejší rovina ze které teď sbíhal se tvářila o poznání divočeji. Pro jistotu volně přešel z běhu do rychlého ale opatrného kroku. Neustále se rozhlížel kolem sebe. Stále doufal, že se najednou něco stane a on poběží domů. Ale bohužel, nic se nedělo.

Uvědomil si, že místo poklidného bzučení hmyzu a cvrlikání ptactva slyší úplně cize znějící kulisu plnou neznámých a pro něj nedefinovatelných zvuků.

ta správná pozice, jinak se sune zase k zemi. Tak snad dobrý...“ahoj, já jsem „Pavel“, představuje se mi. Je docela vstřícný a dost vtipný, popisuje, jak „obral“ jednoho Itala. Že se mu při polohovací proceduře vysypaly časopisy a zkrátka mu jeden „zapomněl“ podat k ostatním. Smějeme se a společně si ten úlovek prohlížíme. Jmenuje se Topolino a užasle zíráme: asi stopadesát stran komiksových příběhů o kačeru Donaldovi, Mickey Mouse nebo různé dobrodružné příběhy. Vše proloženo reklamou snad na všechno, o čem dítě může snít. Notabene vyrůstající v normalizační šedi. Vymýšlíme úkryt a rázem máme společné tajemství. Cítím se líp a strach opadá. Smutek po domově to sice nezastíní, ale díky Bohu za to.

Jídlna je samozřejmě na stejném patře jako pokoje a tak jsou stoly uspořádány okolo zdí, aby byly přístupné pro hlavně pro vozíčky. Procházíme kolem jedné menší jídelny a nenápadně nahlížím do otevřených dveří. Typicky černovlasé matky-Italky sedí s dětmi u stolu a opečovávají až úzkostlivě své miláčky. S temperamentem a hlučností jim tak blízkými, sebevědomě prohánějí servírky i sestry. Stoly se prohýbají pod laskominami a ovocem, které míváme doma občas tak na Vánoce. Usedám ke stolu v hlavní jídelně, lečo nemám rád a navíc tohle bylo fakt snad ještě nechutnější, než třeba ve škole. Naštěstí mám z domova pár dobrůtek, takže jsem zachráněn. Na chodbě si lze odebrat na večer pár kousků suchého chleba, když se stihne, tak i rohlík. Vedle nádoba s čajem, který si naleju jen v opravdové krizi. Je víc hořký, než slazený, ale žízeň zažene. Okolo prochází italská máma a synka obtěžkává džusy a banánem! Kdy jsem ho naposled jedl?

...pokračování příště

Povídka na pokračování od Jindřicha Rozsypala - Běžec 2. část

„Tý brd' o to seš teda pěkná padavka - nemyslím tu prohru ale to jaks to vzdal.“ „Myslela jsem že seš jinej borec.“ „Že dokážeš jít za svým a ne do sebe jen lejt pivo s bandou blbečků a žvanit o fotbale.“ Každá věta mu připadla jako lehké šlehnutí. „Hele já už jsem doma tak se měj a něco se sebou dělej, čau.“ Usmála se a svižně vystoupila.

Dobíhal právě k místu, které ještě před chvílí viděl na horizontu. A tu se ze zatažené oblohy zvolna spustil drobný, letní deštík. Bylo dusno a okolí volalo po malé bouřce. „Sakra, to se nám tedy vyčasilo“ řekl si Marek. Věděl ale, že i kdyby si všiml nějakých mraků, stejně by svůj běh neodložil.

Vítr zesílil a na obloze se objevily první nesmělé záblesky. „Jako v hororu.“ „Už chybí jen nějaký ten psychopat“ usmál se v duchu aby posílil sebevědomí.

Zdraví a zajímavosti

Domácí mazlíčci mají vliv na zdraví dětí

Londýn - Malé děti, které vyrůstají s domácím zvířetem, mají méně zameškaných hodin ve škole, vysledovali vědci z Coventry.

Vědci z univerzity ve Warwicku zjistili, že čtyřleté a pětileté děti, které vyrůstají v rodinách se zvířaty, mají o 18 procent lepší docházku než jejich spolužáci, kteří žádné takové domácí přátele nemají.

"Domácí zvířata pomáhají zlepšit imunitní systém," tvrdí June McNicholasová z univerzity ve Warwicku. Děti, které se průzkumu zúčastnily, chovají doma psy, kočky, rybičky, ptáky nebo hlodavce.

Podle slov June McNicholasové nehraje roli, o jaký druh zvířete se jedná. "Jde jenom o to nějaké zvíře mít, starat se o něj a bydlet s ním ve stejné domácnosti."

Menší náchylnost k alergiím

Vědci sledovali 256 dětí ze tří škol ve věku od pěti do jedenácti let.

Odebrali dětem vzorky slin, které posloužily jako ukazatel jejich celkového zdravotního stavu. Tyto výsledky pak odborníci porovnali se školní docházkou dětí.

"Předchozí průzkumy prokázaly, že děti vyrůstající v rodině se zvířaty měly menší náchylnost k astmatu a alergiím," vysvětluje June McNicholasová.

Teorie vychází podle jejích slov z předpokladu, že imunitní systém se vyvíjí s ohledem na to, čemu je vystavený.

Vědci ale také prokázali, že u dětí mezi sedmi a jedenácti lety mají domácí mazlíčci na školní docházku minimální vliv.

I ženy s roztroušenou sklerózou mohou mít dítě

Praha - I ženy s roztroušenou sklerózou mohou mít dítě, a dokonce se tím může jejich zdravotní stav zlepšit. ČTK to dnes řekla vedoucí teplického centra pro léčbu roztroušené sklerózy Marta Vachová. Uvedla, že dříve lékaři odrazovali tyto pacientky od těhotenství a někteří to z neznalosti dělají dosud. Když se však upraví léčba před plánovaným otěhotněním i v době kojení, zdravotní stav ženy se nezhorší.

"Psychika hraje u této nemoci velkou roli, často se stav ženy po porodu dokonce vylepší. Je to tím, že se nezabývají svými problémy, svými potížemi, ale starají se o dítě," řekla Vachová. Roztroušená skleróza je onemocnění, kdy se imunita obrací proti vlastnímu organismu, nejtěžší případy končí na vozíku. Začíná v mladém věku, a tak ženy často řeší rizika těhotenství. Dříve jim lékař doporučil potrat. "Pokud žena trvala na tom, že si dítě ponechá, všichni se na ni dívali skrz prsty, že zbytečně riskuje a že stejně dítě nebude moci vychovat, protože ochrne," řekla Vachová.

Podle ní se však ženy s roztroušenou sklerózou cítí v těhotenství relativně dobře, protože se utlumuje činnost jejich imunitního systému. "Rizikem je poporodní období, kdy asi u třetiny žen hrozí záchvaty, a my se na to musíme připravit," uvedla. Půl roku před plánovaným otěhotněním musí žena vysadit léky na potlačení imunitní reakce organismu, většinou jsou to cytostatika, která ničí rychle se množící buňky, což by pro plod bylo rizikové. Zhruba měsíc před početím žena vysadí i speciální léky na roztroušenou sklerózu. "Pokud žena otěhotní i při užívání těchto léků, nemusí kvůli tomu podstupovat potrat, léky se prostě jen vysadí," uvedla Vachová.

Během těhotenství je žena bez léčby nebo dostává nízkou dávku kortikoidů, které jí ani miminku neuškodí. Těhotenství totiž většinou poskytuje přirozenou ochranu: tělo si samo tvoří látky, které tlumí imunitní systém, takže není potřeba je zvenku dodávat. "Dítě má polovinu genů od otce, proto musí tělo tlumit imunitní reakce, což pomáhá i proti roztroušené skleróze," vysvětlila lékařka. Lékaři ženám s roztroušenou sklerózou kojení nedoporučují, nebo by podle nich měly co nejvíce zkrátit dobu kojení. Hormon, který udržuje kojení, totiž podněcuje zároveň imunitní systém. Pokud žena přesto chce kojit, existuje léčba intravenózními imunoglobuliny, což jsou infuze, které dostává třetí den po porodu a pak jednou měsíčně. Léčba může trvat až šest měsíců, po tu dobu žena může kojit. Léky se nedostanou do mateřského mléka, takže neškodí miminku, na druhou stranu tlumí imunitní systém ženy, řekla Vachová.

Nad'a Myslivcová kar

na předvánočním trhu nový počítač od některého z velkých výrobců, možná k němu dostanete Windows Vista se slevou. Microsoft totiž některým svým velkým klientům a obchodním partnerům začne dodávat Windows Vista už letos v listopadu a nyní s nimi jedná o nasazení nové verze Windows do sestav z předvánočního sortimentu. Ve hře je i možnost slev, které by nástup Windows Vista měly usnadnit.

Windows Vista

Příběhy čtenářů

Další pokračování z minulého čísla Střípků – vyprávění pana Ladislava Chodilka z Přerova.

Proč? Proč musím mezi vozíčkáře? Copak jsem na tom tak špatně, že nemůžu už ani v lázních mezi chodící? Prý jen z kapacitních důvodů, neměli na „mém“ béčku zrovna místo. Jakmile se uvolní, přeřadí mě. Hm, kdoví kdy...

Tak s tímhle jsem skutečně nepočítal, cestou k výtahu potkávám kamaráda z loňska, zdravíme se. „Na kterém pokoji budeš“, ptá se, říkám že třetí patro. „Aha, tak to jo, čau“. Připadám si jako zbitý pes. Vyjíždíme se sestrou do obávaného prostředí, kolik jsme si toho minule s klukama navyprávěli. Jak prý tam všichni trpí, pláčou bolestí a žalem nad nemohoucností. Tak tohle bude skutečné peklo na zemi, říkám si. Pokoj má místo hotelových váleň vysoké železné postele, zrovna přichází zřízenec, který s námahou ukládá jednoho z chlapců. Má snad sto kilo, leží na zádech a jen stěží přesouvá ruku k časopisu. Vlastně si ho jen naklání a jednou rukou listuje. Na druhé si prý leží a prosí mě, abych mu ji pomohl vysunout. Ochotně mu ji vytahuji a teprve vidím, jak je bezvládný. Děkuje a ptá se, odkud že jsem, kolikátý pobyt a vyptává se na vše, čímž mě dostává do relativní pohody. Tak aspoň jeden, s kým se dá popovídat se první den vždycky hodí. Pomalu se otvírají dveře a vchází další spolubydlící, opírá se o futra a je neskutečně prohnutý dozadu, každý krok je jeden velký výkon. Přidrhuje se všeho, co je po ruce, jednu nohu stěží předsune dopředu a druhou pomalíčku dostává k ní. Je v neskutečném záklonu, blíží se k mému stolku, nestačí se přidržet a padá na zen jako pytel brambor. Reflexivně se k němu ženu, jenže vidím, jak se tomu oba smějí a že je to marné, že ho prý nezvednou ani dva jako jsem já. „Pan Kadaník, pan Kadaník!“ volá trpělivě zřízenec, ten přibíhá a staví ho na nohy. Musí se najít

Slovák vymyslel léčivý toaletní papír

Letos v září by se měl začít na Slovensku i v České republice prodávat takzvaný léčivý toaletní papír Hemo-Roll. Měl by pomáhat lidem, kteří trpí na hemeroidy.

BRATISLAVA - Biochemik Milan Česal (54) ze slovenského města Trenčín věří, že svým vynálezem pomůže milionům lidí. "Třetina populace na Slovensku i v Česku má problémy s konečníkem. Toaletní papír bude obsahovat výtěžek z léčivých rostlin a tak se stane účinným doplňkem léčby hemeroidů," cituje Česala slovenský týdeník Život.

Slovenský biochemik je autorem patentu, který si dal zaregistrovat také v České republice. Jeho léčivý kosmetický přípravek je běžně k dostání v lékárnách. "Dlouho jsem přemýšlel jak dostat nejvhodněji léčivou mastičku na postižená místa. Najednou mně napadlo, že její léčivý účinek využiji přímo na toaletním papíru," dodal.

V roce 2005 ho odborníci ubezpečili, že není žádným problémem nanést tenkou vrstvu léčivého výtěžku na jednu stranu toaletního papíru. "Na první pohled se toaletní papír Hemo-Roll ničím neliší od běžně používaného, ale po rozbalení je vidět, že jedna strana je barevně odlišená. To je ta léčivá," opisuje Česal svůj vynález.

Biochemik upozorňuje, že jeho vynález není lékem, ale pouze doplňkem k léčení hemeroidů. Mikrovrstva s mastičkou má léčivé, dezinfekční, stahovací a protikrvácející účinky. "Svůj vynález jsem testoval na kamarádech a protože i mně je přes padesát, tak také na sobě. Po půlročním používání bylo zlepšení stavu zjevné," dodal.

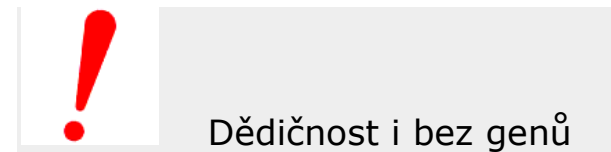
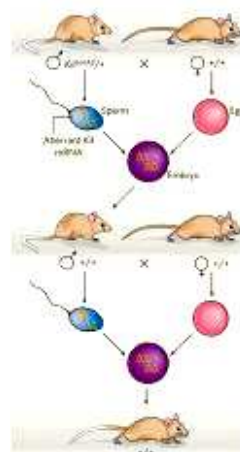
Ivan Vilček (Bratislava) Právo

Internet

Budou Windows Vista před Vánocemi levnější?

Na pulty obchodů pro koncové zákazníky má jít nový operační systém Microsoftu podle optimistů nejdříve v lednu 2007, nicméně pokud si pořídíte

Představa, že dědičnost je „zakleta“ výhradně v DNA vzala za své. Nemusíme mít variantu určitého genu, ale naše buňky se přesto mohou chovat, jako kdyby tuto variantu genu nesly.

U právě probíhajících maturitních zkoušek nebo nastupujících přijímaček na VŠ či státnic to prosím ale ve vlastním zájmu radši neřkejte.

Samec, který nepředá variantu genu Kit potomkům, předává ve spermii RNA z tohoto genu a to stačí ke zdědění a dalšímu předávání vloh, pro kterou už v DNA potřebná varianta genu chybí.

Francouzští vědci „odstřelili“ jedno z tradičních genetických dogmat. Vlastnosti (ty dědičné) se přenášejí z rodičů na potomky v podobě DNA. Tak jsme se to učili. Rodiče uloží polovinu své DNA do pohlavní buňky a oplozením vajíčka matky spermii otce vznikne embryo, které má svou vlastní DNA. Ta určí, jak bude potomek vypadat.

Myši – buřičky. Variantu „ genu Kit pro bílý ocásek nemají. Bílým ocáskem se však nadále pyšní.

Francouzští biologové popsali v Nature myší rodinu, kde to neplatí. Tak si to představte. Táta nese variantu genu Kit, která mu zaručuje bílý ocásek a nožky. Máma ji nemá. Polovina potomků zdědí tátovu variantu a mají po něm bílé nožky a ocásky. Potud je vše v pořádku. Jenže druhá polovina potomků zdědí od otce i od matky variantu genu Kit, která určuje hnědé tlapky a hnědé ocásky a co se nestane?

Mají rovněž bílé tlapky a ocásky! Jejich potomci opět dědí bílé ocásky bez ohledu na zděděnou variantu genu. Jak je to možné? Za vše může RNA.

Johane Gregore, škoda, že ses toho nedožil. To bys koukal na drát. Kde je konec dominanci a recesivitě genů?

Podle „bělonohé“ varianty genu Kit se vyrábí velké množství defektní RNA a ta se hromadí ve spermii. Se spermií je tato defektní RNA přenesena do zárodku. Její přítomnost pak uspí aktivitu normální varianty genu Kit a zvířata tak mají bílé tlapky a ocásky, i když gen pro tuto vlastnost nenesou.

Jevu se říká paramutace a je znám už 90 roků u rostlin. U savců je jeho zjištění velkým překvapením.

Není jasné, kolik genů může podléhat paramutacím a iak se projevují u člověka.

Ve hvězdách je i to, nakolik se paramutace mohou podílet na některých dědičných chorobách nebo na sklonu k chorobám s dědičným „pozadím“.

Pramen: Nature

Hledejme ve vesmíru nový domov

Stephen Hawking již desítky let trpí neuromotorickým defektem a s výjimkou několika prstů je zcela ochrnut a upoután na invalidní vozík. Zatímco jeho tělo je ochrnuté a neschopné řeči, jeho mozek pracuje léta na plné obrátky.

Zdroj: Reuters

Hongkong - Přežití lidstva závisí na jeho schopnosti najít si nový domov jinde ve vesmíru, uvedl známý fyzik Stephen Hawking. Podle Hawkinga by lidé mohli mít za dvacet let trvalou základnu na Měsíci a kolonii na Marsu za 40 let.

"Zemí hrozí zničení"

"Nenalezneme nikde něco tak pěkného jako je Země, dokud se nevydáme do jiného slunečního systému," dodal světově uznávaný fyzik v Hongkongu. Při tamní přednášce se mu dostalo podobného přijetí, na jaké jsou zvyklé rockové hvězdy na koncertech.

Vědec uvedl, že pokud se lidé chtějí vyhnout tomu, že sami sebe vyhubí v příštích 100 letech, pak by měli vybudovat ve vesmíru trvalá osídlení, která mohou existovat bez podpory ze Země.

"Životu na Zemi stále více hrozí, že bude zničen nějakou katastrofou, náhlým globálním oteplením, jadernou válkou, geneticky vyšlechtěným virem či jinými nebezpečími, o kterých jsme dosud nepřemýšleli," uvedl 64letý britský vědec s pomocí speciálního komunikačního přístroje, bez kterého nemůže hovořit.

I génius chybuje

Hawking je autorem řady známých knih, například Stručné historie času, Hledání teorie všeho či Vesmíru v kostce. Věnuje se hlavně vzniku vesmíru, velkému třesku či teoriím o černých dírách.

Již desítky let trpí neuromotorickým defektem a s výjimkou několika prstů je zcela ochrnut a upoután na invalidní vozík. Zatímco Hawkingovo tělo je ochrnuté a neschopné řeči, vědcův mozek pracuje léta na plné obrátky.

Mnozí dokonce soudí, že díky svému postižení, které mu nedovoluje rozptylovat se běžnými starostmi, má schopnost dohlédnout dál než jiní.

I expert jako Hawking se někdy mýlí. V červenci 2004 popřel vlastní teorii z roku 1975, že černé díry ve vesmíru navždy pohltí vše, co jim přijde do cesty. Hawking uznal, že americký fyzik John Preskill měl pravdu, když jeho teorii zpochybnil.

Zdroj: Reuters, AP, ČTK